

...І ТВОРЧІСТЮ ХАТА БАГАТА

Немає у світі найдорожчого для людини, ніж її сім'я. Любов рідних людей особливо потрібна нам у скрутні чи хворобі; вона надає сили подолати невдачі і відчай, прихилити для себе долю. А як приємно розділити з родиною радість, святкувати перемогу, відчувати, що твої близькі залишаються з тобою назавжди!..

28 липня у с. Каноничі на виконання розпорядження голови Рівненської облдержадміністрації Василя Берташа відбувся районний фестиваль-конкурс «І творчістю хата багата».

Мета фестивалю – популяризація народної культури, традицій, які передаються з покоління в покоління, а також організація сімейно-родинного дозвілля.

За умовами конкурсу до участі у фестивалі були запрошені творчі родини кількістю до 10-ти чоловік: батько, мати, баба, дід та інші члени родини.

Домашнім завданням був конкурс «Рукотворна краса», в якому родина мала представити садибу, родинне дерево, виробити декоративно-ужитковий мистецтва та підготувати обід із польських страв.

...Доки господарі будували обійстя, кожен із членів родини був зайнятий своїми справами. Дітки підмітали подвір'я, дідусі займалися домашнім ремеслом – в'язали вінки, клепали коси та плели постолі. А бабусі разом з онучками чаклували над приготуванням обіду – борщу з грибами, пампушок з часником, дерунів зі шкварками, молодої картопельки з малосольними огірочками, липового меду з молоком та хлібом, випеченим на черені...

І ось початок. Перед глядачами немов із шевченківського

твору постає біленька хатинка-мазанка, огорожена лозяним тиним з вишитими рушниками на ньому. Неподалік хати – криниця з журавлем, а біля неї в калюжі хлюпається качечка з виводком каченят. Під хатою, де не глянь, цвітуть чорнобривці; і в шербатому глиняному горщику, і в старих дідових черевиках. Вхід до світлиці вислано тканою доріжкою.

Це – подвір'я дружної родини

представляли на конкурсі творчу родину Каноницького КДК, і саме ця родина була кращою в конкурсах «Представлення» та «Краща садиба».

Поруч розташувалося обійстя родини Василюків із с. Сварині Городецького КДК (на фото). Ця родина прибула на фестиваль у повному складі: від шестимісячного Назарчика до 83-річного дідуся Михайла. Оксана – багаточисельно

придане (його за старим звичаєм бабуся складає у свій, ще весільний, кухор). На подвір'ї дідусь змайстрував колісонку-люльку, в якій п'ятирічна Василинка поколихує маленького братика...

Ця багатодітна родина щиро, по-родинному частувала всіх гостей фестивалю найсмачнішим обідом, приготованим справді по-польськи, в домашній печі.

А родина Полуйків із с. Сухополя виявилась найспортивнішою. Тато Богдан, донька Яна та син Тарас гідно пройшли всі спортивні перешкоди. А ще глядачам конкурсу дуже сподобався їхній жвавий, веселий дідусь Борис, який разом з бабусею Надією взяв участь у танцювальному конкурсі.

У періодах між конкурсами глядачі фестивалю могли насолодитись чудовим голодом солістки Каноницького СБК Лесі Муравинець, яка своїми піснями скрашувала фестивальне дійство.

Нелегко було визначити переможця. Та головним була не перемога, а сама атмосфера свята, яка панувала на цьому затишному родинному майданчику. Адже кожна гілочка на дереві – і велика, і маленька, – не може існувати самостійно: вона є частинкою великого дерева. Так, як і кожна людина є частиною великого роду, з яким нерозривно пов'язане наше життя.

Час від часу над фестивалю галавиною кружляв білокрилий лелека. Хто зна: можливо, і він насолоджувався дійством. А, може, придивлявся: котрій із цих талановитих родин принести на своїх крилах щасливе поповнення...

Марія ДУКАЧ, методист РБК.
Фото Івана Кравчука.

ни Гапончуків, що прибули на фестиваль із с. Дубівка. Привітна бабуся з дідусем, діти Ольга й Андрій та троє онуків: Іринка, Мишко та Віталік. Саме вони

дідна мама родини, але всьому вправно дає лад. Бо має гарних помічників – два синочки і три донечки, для яких разом з бабусею Василиною уже справляють